

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 286

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 30 aprilie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
399.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră 2–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
40.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor privind aprobarea Normei sanitare veterinare pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor 13
390/451.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate în anul 2010, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 264/407/2010 14–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
5.	— Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți participanți la alegerile parțiale din 18 aprilie 2010 care au depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (1 ¹) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările și completările ulterioare, pentru alegerile locale parțiale desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 164/2010 privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru alegerea primarului municipiului Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea 16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Prezenta hotărâre se aplică emisiilor provenite din activitățile prevăzute în anexa nr. 1 și gazelor cu efect de seră prevăzute în anexa nr. 2, cu respectarea, după caz, a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006.”

2. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 2¹, cu următorul cuprins:

„Art. 2¹. — (1) România este stat membru de administrare pentru:

a) operatorii de aeronave care dețin o licență de operare valabilă, emisă de către autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru aprobarea serviciilor aeriene în Uniunea Europeană;

b) operatorii de aeronave care nu dețin o licență de operare valabilă, emisă de un stat membru al Uniunii Europene în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.008/2008, și ale căror zboruri efectuate în anul de referință au generat cantitatea cea mai mare de emisii pe teritoriul României.

(2) În cazul în care în primii 2 ani ai oricărei perioade prevăzute la art. 12² niciuna dintre emisiile din aviație rezultate din zborurile efectuate de către un operator de aeronave care se încadrează la alin. (1) lit. b) nu se atribuie României, operatorul de aeronave este transferat unui alt stat membru de administrare pentru perioada următoare. Noul stat membru de administrare este statul membru cu cantitatea cea mai mare de emisii estimate atribuite aviației, provenind din zborurile efectuate de către respectivul operator de aeronave în cursul primilor 2 ani ai perioadei anterioare.”

3. La articolul 3, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) *emisii* — eliberarea în atmosferă a gazelor cu efect de seră generate de sursele unei instalații sau de o aeronavă, care efectuează o activitate prevăzută în anexa nr. 1, a gazelor specificate în cadrul respectivei activități;”

4. La articolul 3, după litera n) se introduc zece noi litere, literele o)—v), cu următorul cuprins:

„o) *an de referință* — în înțelesul art. 2¹, reprezintă primul an calendaristic de funcționare, în cazul unui operator de aeronave care a început să efectueze o activitate de aviație în Uniunea Europeană după 1 ianuarie 2006 și, respectiv, anul calendaristic care a început la 1 ianuarie 2006 pentru operatorii de aeronave

care efectuează o activitate de aviație anterior datei de 1 ianuarie 2006;

p) *operator de aeronave* — persoana care operează o aeronavă în momentul în care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1 sau proprietarul aeronavei, dacă persoana respectivă nu este cunoscută ori identificată de către proprietarul aeronavei;

q) *operator de transport aerian comercial* — un operator care, în schimbul unei remunerații, furnizează publicului servicii de transport aerian regulate sau neregulate pentru transportul pasagerilor, mărfurilor sau al poștei;

r) *emisii atribuite din aviație* — emisiile generate de toate zborurile care se încadrează în activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 și care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și de zborurile care sosesc dintr-o țară terță pe un astfel de aerodrom;

s) *emisii istorice din aviație* — media emisiilor anuale din perioada 2004—2006, la nivelul Uniunii Europene, generate de aeronavele care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1;

ș) *statul membru de administrare* — statul care răspunde de administrarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în ceea ce privește un operator de aeronave;

ț) *perioade ulterioare* — perioade de timp succesive de 8 ani, subsecvente perioadei 2013—2020;

ț) *indicator de referință pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit conform art. 14²* — numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră raportat la o tonă-kilometru, calculat prin împărțirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit în perioada prevăzută la art. 12² la suma datelor tonă-kilometru incluse în solicitările pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit transmise Comisiei Europene de către statele membre;

u) *rezerva specială pentru anumiți operatori de aeronave* — numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorilor de aeronave conform art. 15 pentru perioadele prevăzute la art. 12²;

v) *indicator de referință pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, conform art. 15* — indicatorul calculat prin împărțirea numărului de certificate din rezerva specială la suma datelor tonă-kilometru incluse în solicitările operatorilor de aeronave care se încadrează în prevederile art. 15 alin. (5) lit. a) pentru alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, transmise Comisiei Europene de către statele membre, și creșterea absolută a datelor tonă-kilometru care depășește procentul prevăzut la art. 15 alin. (5) lit. b) în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează în prevederile art. 15 alin. (5) lit. b), incluse în solicitările pentru alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu

gratuit din rezerva specială, transmise Comisiei Europene de către statele membre.”

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Autoritățile competente responsabile pentru aplicarea dispozițiilor prezentei hotărâri sunt: autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea publică centrală pentru economie, autoritatea publică centrală pentru transporturi, autoritatea publică centrală pentru finanțe publice, Agenția Națională pentru Protecția Mediului și unitățile subordonate, Garda Națională de Mediu și unitățile subordonate.

(2) Autoritatea publică centrală pentru transporturi, prin Autoritatea Aeronautică Civilă Română, furnizează datele și informațiile relevante pe care le deține privind operatorii de aeronave care desfășoară o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1, la cererea autorităților competente responsabile cu aplicarea prevederilor prezentei hotărâri.”

6. La articolul 8, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) obligația de a restitui, până la data de 30 aprilie a anului următor celui pentru care au fost alocate certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu numărul total de emisii provenite de la instalația respectivă, verificate potrivit prevederilor art. 22 și altor norme privind verificarea adoptate de Comisia Europeană, altele decât certificatele de emisii de gaze cu efect de seră alocate operatorilor de aeronave.”

7. La articolul 9, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Operatorul are obligația să informeze autoritatea competentă pentru protecția mediului cu privire la orice modificări planificate privind natura, funcționarea sau extinderea instalației care pot determina revizuirea autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră, în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.

(3) La schimbarea operatorului unei instalații care deține o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră, noul operator are obligația să solicite autorității competente pentru protecția mediului revizuirea autorizației cu privire la denumirea și sediul noului operator, în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.”

8. La articolul 9, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Operatorul de aeronave are obligația să informeze Agenția Națională pentru Protecția Mediului cu privire la orice modificări care determină revizuirea planului de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru activități de aviație prevăzută la art. 21 alin. (3) și a planului de monitorizare a datelor tonă-kilometru pentru activități de aviație prevăzută la art. 21 alin. (4), în termen de 45 de zile de la data producerii modificării.

(6) Operatorul de aeronave are obligația să asigure corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în planul de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru activități de aviație și în planul de monitorizare a datelor tonă-kilometru pentru activități de aviație.”

9. După articolul 10 se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică și transmite Comisiei Europene până la 30 septembrie 2011 lista instalațiilor și numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit fiecărei instalații.

(2) În vederea punerii în aplicare a prevederilor alin. (1), pentru instalațiile în care se desfășoară una dintre activitățile

prevăzute în anexa nr. 1, operatorii au obligația de a transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului datele necesare pentru stabilirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate.

(3) Instalațiile care nu sunt înscrise în lista menționată la alin. (1) nu primesc certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit.”

10. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 12¹, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — Pentru perioada 1 ianuarie 2012—31 decembrie 2012, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave reprezintă 97% din emisiile istorice din aviație.”

11. După articolul 12¹ se introduce un nou articol, articolul 12², cu următorul cuprins:

„Art. 12². — Pentru perioada 1 ianuarie 2013—31 decembrie 2020 și pentru fiecare perioadă ulterioară, numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave reprezintă 95% din suma emisiilor istorice din aviație înmulțită cu numărul de ani din perioada respectivă.”

12. După articolul 12² se introduce un nou articol, articolul 12³, cu următorul cuprins:

„Art. 12³. — (1) Pentru perioada prevăzută la art. 12¹ și începând cu 1 ianuarie 2013, 15% din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave sunt supuse licitației.

(2) Autoritatea publică centrală pentru finanțe publice și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilesc destinația veniturilor obținute din licitarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave și notifică Comisiei Europene cu privire la acțiunile adoptate în acest scop, pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, pentru adaptarea la impactul schimbărilor climatice în Uniunea Europeană și în țările terțe, în special în țările în curs de dezvoltare, pentru a finanța cercetarea și dezvoltarea în domeniul atenuării efectelor și al adaptării, inclusiv, în special, în domeniul aeronautic și al transportului aerian, pentru a reduce emisiile prin folosirea transporturilor cu emisii reduse și pentru a acoperi cheltuielile de administrare a schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră.

(3) Destinația veniturilor se stabilește prin ordin comun de către autoritatea publică centrală pentru finanțe publice și autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(4) Autoritatea publică centrală pentru finanțe publice, cu sprijinul autorității publice centrale pentru protecția mediului, notifică Comisiei Europene cu privire la destinația veniturilor obținute în urma licitației de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave.”

13. După articolul 14¹ se introduce un nou articol, articolul 14², cu următorul cuprins:

„Art. 14². — (1) Operatorul de aeronave care efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1 poate solicita alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit pentru fiecare dintre perioadele definite la art. 12¹ și 12².

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului de către operatorul de aeronave, însoțită de raportul datelor tonă-kilometru, verificat de un verficator acreditat și întocmit pentru activitățile de aviație realizate în anul de monitorizare corespunzător perioadei pentru care se solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit.

(3) Anul de monitorizare este anul calendaristic care se încheie cu 24 de luni înainte de începutul perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii

de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit. În ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, anul de monitorizare este 2010.

(4) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune cu cel puțin 21 de luni înainte de începerea perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit.

(5) În ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, solicitarea prevăzută la alin. (1) se depune până la 31 martie 2011.

(6) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene solicitările prevăzute la alin. (1) cu cel puțin 18 luni înainte de începerea perioadei pentru care operatorul de aeronave solicită alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit sau până la 30 iunie 2011 pentru perioada prevăzută la art. 12¹.

(7) Raportul date tonă-kilometru prevăzut la alin. (2) se întocmește în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Operatorul de aeronave are obligația să asigure corectitudinea și caracterul complet al informațiilor furnizate în raportul de monitorizare a datelor tonă-kilometru prevăzut la alin. (2)."

14. După articolul 14² se introduce un nou articol, articolul 14³, cu următorul cuprins:

„Art. 14³. — (1) În termen de 3 luni de la data adoptării de către Comisia Europeană a deciziei privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului calculează și publică prin ordin al conducătorului acesteia:

a) numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat pentru perioada respectivă fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene potrivit prevederilor art. 14² alin. (6), calculat prin înmulțirea datelor tonă-kilometru din raportul date tonă-kilometru verificat cu indicatorul prevăzut la alin. (2) lit. e); și

b) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat anual fiecărui operator de aeronave, calculat prin împărțirea numărului total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, stabilit potrivit prevederilor lit. a), la numărul de ani din perioada în care operatorul de aeronave efectuează o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Decizia Comisiei Europene menționată la alin. (1) se referă la:

a) numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat pentru perioada respectivă;

b) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră licitate în perioada respectivă;

c) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră disponibile în rezerva specială a operatorilor de aeronave pentru perioada respectivă;

d) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate cu titlu gratuit pentru perioada respectivă, calculat prin scăderea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră menționat la lit. b) și c) din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră stabilit conform lit. a);

e) indicatorul de referință definit la art. 3 lit. Ț)."

15. La articolul 15, după alineatul (2) se introduc treisprezece noi alineate, alineatele (3)—(15), cu următorul cuprins:

„(3) Până la data de 28 februarie 2012 și, ulterior, până la data de 28 februarie a fiecărui an, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin registrul național, emite numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate fiecărui operator de aeronave pentru anul respectiv.

(4) Pentru fiecare perioadă prevăzută la art. 12², rezerva specială pentru operatorii de aeronave reprezintă 3% din numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, la nivelul Uniunii Europene.

(5) Un operator de aeronave poate solicita alocarea cu titlu gratuit a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială prevăzută la alin. (4) dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) începe să efectueze o activitate de aviație prevăzută în anexa nr. 1, după anul de monitorizare pentru care rapoartele datelor tonă-kilometru verificate de un verficator acreditat au fost depuse de operatorii de aeronave în conformitate cu art. 14² pentru una dintre perioadele prevăzute la art. 12²;

b) datele tonă-kilometru verificate de un verficator acreditat cresc anual în medie cu peste 18% între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, în conformitate cu art. 14², pentru una dintre perioadele prevăzute la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei în cauză.

(6) Operatorul de aeronave poate solicita alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit în conformitate cu alin. (5), cu condiția ca activitatea de aviație efectuată să nu reprezinte continuarea integrală sau parțială a unei activități de aviație desfășurată anterior de alt operator de aeronave.

(7) Un operator de aeronave care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (5) poate depune la Agenția Națională pentru Protecția Mediului o solicitare privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit din rezerva specială, până la data de 30 iunie a celui de-al treilea an al perioadei prevăzute la art. 12² la care se referă.

(8) Numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocate unui operator de aeronave care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (5) lit. b) nu poate fi mai mare de 1.000.000.

(9) Solicitarea prevăzută la alin. (7) conține:

a) raportul datelor tonă-kilometru, întocmit în conformitate cu anexa nr. 4 și verificat de un verficator acreditat în conformitate cu criteriile din anexa nr. 5, pentru activitățile de aviație prevăzute în anexa nr. 1 efectuate de operatorul de aeronave în cel de-al doilea an calendaristic al perioadei prevăzute la art. 12² la care se referă solicitarea;

b) dovada privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (5) și (6).

(10) La solicitarea depusă conform alin. (9), operatorii de aeronave care au îndeplinit condițiile prevăzute la alin. (5) lit. b) au obligația să transmită suplimentar documentele care demonstrează:

a) creșterea procentuală a datelor tonă-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, verificate de un verficator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective;

b) creșterea absolută a datelor tonă-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele datelor tonă-kilometru, verificate de un verficator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective;

c) creșterea absolută a datelor tone-kilometru, înregistrată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care au fost depuse rapoartele date tonă-kilometru, verificate de un verficator acreditat, în conformitate cu art. 14², cu privire la perioada prevăzută la art. 12², și al doilea an calendaristic al perioadei respective, care depășește procentul prevăzut la alin. (5) lit. b).

(11) În termen de cel mult 6 luni de la termenul pentru depunerea solicitărilor prevăzut la alin. (7), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene solicitările operatorilor de aeronave privind alocarea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială.

(12) În termen de 3 luni de la data adoptării de către Comisia Europeană a deciziei privind indicatorul definit la art. (3) lit. v), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului calculează, aprobă prin ordin al conducătorului acesteia și publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:

a) numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat din rezerva specială fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11);

b) numărul anual de certificate de emisii de gaze cu efect de seră alocat din rezerva specială fiecărui operator de aeronave a cărui solicitare a fost transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11), calculat prin împărțirea numărului de certificate de emisii de gaze cu efect de seră prevăzut la lit. a) la numărul de ani calendaristici rămași din perioada la care se referă alocarea.

(13) Pentru operatorul de aeronave care se află în situația prevăzută la alin. (5) lit. a), numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, prevăzut la alin. (12) lit. a), se calculează prin înmulțirea indicatorului definit la art. (3) lit. v) cu datele tonă-kilometru verificate de un verficator acreditat, incluse în solicitarea transmisă Comisiei Europene conform alin. (11).

(14) Pentru operatorul de aeronave care se află în situația prevăzută la alin. (5) lit. b), numărul total de certificate de emisii de gaze cu efect de seră prevăzut la alin. (12) lit. a) se calculează prin înmulțirea indicatorului definit la art. (3) lit. v) cu valoarea creșterii absolute a datelor tonă-kilometru prevăzute la alin. (10) lit. c) din solicitarea transmisă Comisiei Europene în conformitate cu alin. (11).

(15) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră din rezerva specială rămase neutilizate sunt valorificate prin licitație.”

16. La articolul 16, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (4), Agenția Națională pentru Protecția Mediului emite și predă imediat operatorului și operatorului de aeronave un certificat de emisii de gaze cu efect de seră în schimbul unei unități de reducere a emisiilor (ERU) sau a unei reduceri de emisii certificate (CER), deținută de operator și operatorul de aeronave în registrul național.”

17. La articolul 16, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru perioada prevăzută la art. 12¹, operatorii de aeronave pot să utilizeze unități de reducere a emisiilor (ERU) și reduceri de emisii certificate (CER) rezultate din activități de proiect, până la un procent de 15% din numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră pe care au obligația să le returneze în contul din registrul național.”

18. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Până la data de 31 decembrie 2012, pentru activitățile de proiect prevăzute la art. 6 și 12 din Protocolul de la Kyoto, care reduc sau limitează în mod direct emisiile de la o activitate care intră sub incidența prezentei hotărâri, unitățile de reducere a emisiilor (ERU) sau reducerile de emisii certificate (CER) nu pot fi emise decât dacă un număr egal de certificate de emisii de gaze cu efect de seră este anulat de către operatorul activității respective, pentru evitarea dublei contabilizări.”

19. La articolul 18, alineatele (2)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Operatorul fiecărei instalații are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la instalația respectivă în anul calendaristic anterior, altul decât numărul de certificate pentru aviație, verificate potrivit dispozițiilor art. 22, iar aceste certificate se anulează ulterior.

(3) Operatorul de aeronave are obligația de a restitui, până cel târziu la data de 30 aprilie a fiecărui an, un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea totală de emisii de gaze cu efect de seră generate în anul calendaristic anterior de activitățile de aviație pentru care este considerat operator de aeronave, verificate potrivit dispozițiilor art. 22, iar aceste certificate se anulează ulterior.

(4) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră se anulează în orice moment, la solicitarea persoanei care le deține.

(5) În scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin. (2) și (3), certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, emise de autoritățile competente din alte state membre ale Uniunii Europene, sunt recunoscute de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.”

20. La articolul 18, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Administratorul registrului național constată încălcarea prevederilor alin. (2) și (3) și prezintă autorității publice centrale pentru protecția mediului lista operatorilor și operatorilor de aeronave care nu au restituit numărul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, potrivit alocării.”

21. La articolul 19 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Certificatele de emisii de gaze cu efect de seră pentru operatorii de aeronave, care au fost înregistrate în registrul național, sunt valabile pentru emisiile din perioada prevăzută la art. 12¹ sau 12².”

22. La articolul 20 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În termen de 4 luni de la începerea fiecărei perioade prevăzute în art. 12² sau, în ceea ce privește perioada prevăzută la art. 12¹, până la 30 aprilie 2013, administratorul registrului național anulează certificatele de emisii de gaze cu efect de seră care nu mai sunt valabile și care nu au fost restituite și anulate potrivit dispozițiilor art. 18 alin. (3).”

23. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Operatorul și operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să monitorizeze și să raporteze emisiile de gaze cu efect de seră în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare, și ale planului său de monitorizare aprobat.

(2) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform prevederilor art. 14², are obligația să monitorizeze și să raporteze datele tonă-kilometru în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare, și ale planului său de monitorizare aprobat.

(3) Operatorul și operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 au obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planuri de monitorizare care să stabilească măsuri de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, pentru fiecare din perioadele la care se referă.

(4) Operatorul de aeronave care desfășoară o activitate prevăzută în anexa nr. 1 și care solicită alocarea de certificate de emisii de gaze cu efect de seră cu titlu gratuit, conform prevederilor art. 14², are obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului, cu cel puțin 4 luni înainte de începutul perioadei la care se referă, un plan de monitorizare care să stabilească măsuri de monitorizare și de raportare a datelor tonă-kilometru, întocmit în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Planul de monitorizare prevăzut la alin. (3) și raportul de monitorizare prevăzut la alin. (12) se întocmesc în conformitate cu prevederile Deciziei 2007/589/CE, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Planul de monitorizare menționat la alin. (3) se depune de către operatorul de aeronave cu cel puțin 4 luni înainte de începutul perioadei la care se referă.

(7) Operatorul de aeronave care începe să desfășoare o activitate prevăzută în anexa nr. 1 după intrarea în vigoare a prezentei hotărâri trebuie să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului planul de monitorizare menționat la alin. (3) în termen de 45 de zile de la data începerii activității.

(8) Planurile de monitorizare menționate la alin. (3) și (4), depuse la Agenția Națională pentru Protecția Mediului înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, sunt luate în considerare de autoritatea competentă.

(9) Competența privind verificarea și aprobarea planurilor de monitorizare prevăzute la alin. (3) și (4) revine Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(10) Cuantumul tarifelor percepute de Agenția Națională pentru Protecția Mediului pentru aprobarea planului de monitorizare a emisiilor și a planului de monitorizare a datelor tonă-kilometru se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 45 de zile de la data publicării prezentei hotărâri, având destinația stabilită conform dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Valoarea tarifelor prevăzute la alin. (10) se stabilește în euro și se achită, în avans și integral, în contul afișat pe pagina de internet a Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în echivalentul în lei la cursul de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României, în vigoare la data efectuării plății.

(12) În primul trimestru al fiecărui an, operatorul și operatorul de aeronave au obligația să depună la Agenția Națională pentru Protecția Mediului rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră generate de instalația sau aeronava pe care o operează, pentru anul precedent. Primul an de monitorizare pentru operatorii de aeronave începe la 1 ianuarie 2010.

(13) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să asigure Agenției Naționale pentru Protecția Mediului corectitudinea informațiilor prevăzute la alin. (12).

(14) Operatorul și operatorul de aeronave au obligația să arhiveze rapoartele de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru o perioadă de 10 ani, însoțite de toate documentele întocmite de către verificatorii acreditați potrivit prevederilor art. 22 alin. (3), și să le predea noului operator, în cazul schimbării operatorului."

24. La articolul 22, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului se asigură că rapoartele de monitorizare, prevăzute la art. 21 alin. (12) și art. 14² alin. (2), sunt verificate de verificatori

acreditați în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. 5 și alte norme privind verificarea adoptate de Comisia Europeană.

(2) În cazul în care, până la data de 31 martie a anului în curs, raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră din anul precedent nu este declarat satisfăcător, potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 5 și altor norme privind verificarea adoptate de Comisia Europeană, operatorul sau operatorul de aeronave nu poate transfera certificatele de emisii de gaze cu efect de seră, ca urmare a suspendării accesului la cont de către administratorul registrului național. Ridicarea suspendării accesului la cont se face la data la care raportul de monitorizare privind emisiile de gaze cu efect de seră declarat satisfăcător este depus la Agenția Națională pentru Protecția Mediului."

25. La articolul 26 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prin excepție de la art. 8 lit. e) și art. 18 alin. (2), îi revine responsabilitatea pentru restituirea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor totale de gaze cu efect de seră provenite de la instalațiile cuprinse în grupul comun al instalațiilor, altele decât certificatele de emisii de gaze cu efect de seră generate pentru activitățile de aviație."

26. La articolul 26, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prin derogare de la art. 28, administratorul grupului comun este responsabil pentru executarea sancțiunilor aplicate în caz de nerespectare a dispozițiilor privind restituirea certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a acoperi emisiile totale de gaze cu efect de seră provenite de la instalațiile incluse în grupul comun, altele decât certificatele de emisii de gaze cu efect de seră generate pentru activitățile de aviație."

27. La articolul 28, alineatele (2)—(4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Nerespectarea prevederilor art. 18 alin. (2) și alin. (3), pentru perioada prevăzută la art. 14, respectiv la art. 12¹ și 12², constituie contravenție și se sancționează cu amendă în valoare de 100 euro pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă suplimentar pentru care operatorul sau operatorul de aeronave nu a restituit certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor de gaze cu efect de seră generate în anul anterior, iar sumele rezultate din aplicarea amenzilor se fac venit la Fondul pentru mediu, potrivit prevederilor art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau bugetul de stat potrivit prevederilor art. 96 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Suma calculată potrivit prevederilor alin. (2) se comunică operatorului prin decizia conducătorului Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în termen de 15 zile de la data prevăzută la art. 18 alin. (2) și (3).

(4) Plata sumelor prevăzute la alin. (1) și (2) nu exonerează operatorul sau operatorul de aeronave de la obligația de a restitui până la 30 aprilie a anului următor un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu emisiile generate suplimentar, la momentul la care predă certificatele de emisii de gaze cu efect de seră corespunzătoare emisiilor din următorul an calendaristic."

28. La articolul 28, după alineatul (4) se introduc șase noi alineate, alineatele (5)—(10), cu următorul cuprins:

„(5) În situația în care un operator de aeronave nu respectă prevederile prezentei hotărâri și alte măsuri de punere în executare, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului

poate solicita Comisiei Europene să decidă impunerea unei interdicții de operare pentru operatorul de aeronave.

(6) Solicitarea transmisă potrivit alin. (5) conține:

a) dovada faptului că operatorul de aeronave nu a îndeplinit obligațiile care îi revin conform prezentei hotărâri;

b) informațiile privind măsurile de punere în executare întreprinse de autoritatea competentă pentru îndeplinirea de către operatorul de aeronave a obligațiilor legislative care revin operatorului în cauză;

c) o justificare pentru impunerea interdicției de operare la nivelul Uniunii Europene; precum și

d) o recomandare privind domeniul de aplicare a interdicției de operare la nivelul Uniunii Europene și orice condiții care ar trebui să se aplice în acest caz.

(7) Înainte de adoptarea deciziei prevăzută la alin. (5), în situația în care acest lucru este posibil, au loc consultări între autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea responsabilă pentru supravegherea operatorului de aeronave în cauză și Comisia Europeană.

(8) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează operatorul de aeronave cu privire la informațiile comunicate și luate în considerare de Comisia Europeană la adoptarea deciziei de impunere a unei interdicții de operare prevăzute la alin. (5).

(9) Operatorul de aeronave se poate adresa în scris Comisiei Europene, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data la care Comisia Europeană comunică autorității publice centrale pentru protecția mediului informațiile prevăzute la alin. (8).

(10) Autoritatea publică centrală în domeniul transporturilor pune în aplicare pe teritoriul României deciziile adoptate de Comisia Europeană privind impunerea unei interdicții de operare operatorului de aeronave și informează Comisia Europeană cu privire la măsurile stabilite la nivel național pentru aplicarea acestor decizii."

29. La articolul 28¹ alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) nerespectarea prevederilor art. 14² alin. (8) și ale art. 21 alin. (1), (3), (5), (6), (7), (12), (13), (14), cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei;”.

30. La articolul 28¹ alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (5) și (6), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.”

31. La articolul 28¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și la art. 28 alin. (1) și (2) și aplicarea sancțiunilor se fac de către

personalul anume desemnat din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.”

32. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului afișează anual, pe propria pagină de internet, precum și la sediul său, numele operatorilor sau operatorilor de aeronave care au încălcat prevederile art. 18 alin. (2) și (3).”

33. După articolul 30 se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. — Documentele depuse de operatorii de aeronave la autoritățile competente sunt în limba română.”

34. După articolul 30¹ se introduce un nou articol, articolul 30², cu următorul cuprins:

„Art. 30². — Activitățile prevăzute la anexa nr. 1, cu excepția celor referitoare la activitățile de aviație, intră în schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră de la 1 ianuarie 2013.”

35. Anexele nr. 1, 4 și 5 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1, 2 și 3 la prezenta hotărâre.

Art. II. — (1) Formatul de raportare a datelor prevăzute la art. 10¹ alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta hotărâre, se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 120 de zile de la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile art. 28 și 28¹ din Hotărârea Guvernului nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta hotărâre, intră în vigoare în 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L8 din 13 ianuarie 2009, și art. I pct. 13 și anexei I ale Directivei nr. 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei nr. 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 140 din 5 iunie 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului și pădurilor,

László Borbély

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Adrieian Videanu

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,

Bogdan Mănoiu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

CATEGORIILE

de activități cărora li se aplică Hotărârea Guvernului nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră

1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu intră sub incidența prezentei hotărâri.

2. Valorile pragurilor menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care în cadrul aceleiași instalații se efectuează mai multe activități care se încadrează în aceeași categorie, capacitățile acestor activități se însumează.

3. La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în sistemul comunitar, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Aceste unități ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, facle și instalații de postcombustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai

mică de 3 MW și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu sunt luate în calcul. *Instalațiile care utilizează exclusiv biomasă* includ instalații care folosesc combustibili fosili doar la pornirea sau la oprirea instalației.

4. Dacă o instalație deservește o activitate în cazul căreia pragul nu este exprimat ca putere termică nominală totală, pragul pentru activitatea respectivă are prioritate la luarea deciziei privind includerea în sistemul comunitar.

5. Dacă se constată că într-o instalație se depășește pragul de capacitate pentru vreo activitate menționată în prezenta anexă, se includ în permisul de emisii de gaze cu efect de seră toate instalațiile în care se ard combustibili, altele decât instalațiile pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale.

6. De la 1 ianuarie 2012 sunt incluse toate zborurile care sosesc pe sau pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană.

Activități	Emisii de gaze cu efect de seră
Arderea combustibililor în instalații cu putere termică nominală totală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale)	Dioxid de carbon
Rafinarea uleiurilor minerale	Dioxid de carbon
Producerea cocsului	Dioxid de carbon
Prăjirea sau sinterizarea, inclusiv peletizarea, a minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor sulfidice)	Dioxid de carbon
Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară), inclusiv instalații pentru turnare continuă, cu o capacitate de producție mai mare de 2,5 tone pe oră	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor feroase (inclusiv feroaliaje) atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW. Prelucrarea include, printre altele, laminoare, reîncălzitoare, cuptoare de recoacere, forje, topitorii, acoperire și decapare	Dioxid de carbon
Producerea de aluminiu primar	Dioxid de carbon și perfluorocarbură
Producerea de aluminiu secundar atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor, rafinare, topire-turnare etc., atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală (incluzând combustibilii folosiți ca agenți de reducere) de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de var sau calcinarea dolomitei sau a magnezitei în cuptoare rotative ori în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea prin ardere de produse ceramice, în special de țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice, gresie ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi	Dioxid de carbon

Activități	Emisii de gaze cu efect de seră
Fabricarea de material izolant din vată minerală folosind sticlă, rocă sau zgură, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Uscarea sau calcinarea gipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din gips, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea de celuloză din lemn sau alte materiale fibroase	Dioxid de carbon
Producerea de hârtie sau carton, având o capacitate de producție mai mare de 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de negru de fum, implicând carbonizarea unor substanțe organice precum uleiurile, gudronul, reziduurile de cracare și de distilare, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea acidului azotic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului adipic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului glioxalic și glioxilic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea amoniacului	Dioxid de carbon
Producerea substanțelor chimice organice vrac prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială ori prin procese similare, cu o capacitate de producție care depășește 100 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de hidrogen (H ₂) și de gaze de sinteză prin reformare sau oxidare parțială, cu o capacitate de producție care depășește 25 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de sodă calcinată (Na ₂ CO ₃) și de bicarbonat de sodiu (NaHCO ₃)	Dioxid de carbon
Captarea gazelor cu efect de seră de la instalațiile care intră în sfera de aplicare a prezentei hotărâri în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului	Dioxid de carbon
Transportarea gazelor cu efect de seră prin intermediul conductelor în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
<p>Aviație</p> <p>Zborurile care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică dispozițiile Tratatului privind Uniunea Europeană sau sosesc pe un astfel de aerodrom.</p> <p>În această activitate nu sunt incluse:</p> <p>a) zborurile efectuate exclusiv pentru transportul unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, al șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor provenind din țări care nu sunt state membre, aflați în misiune oficială, cu condiția ca o astfel de situație să fie dovedită prin indicatorul corespunzător al statutului zborului în planul de zbor;</p> <p>b) zboruri militare efectuate cu aeronave militare și zboruri ale serviciilor de vamă și de poliție;</p> <p>c) zboruri legate de misiuni de căutare și salvare, zboruri ale serviciilor de pompieri, zboruri umanitare și zboruri ale serviciilor medicale de urgență autorizate de către autoritățile competente corespunzătoare;</p> <p>d) orice zboruri efectuate exclusiv în conformitate cu regulile de zbor la vedere definite în anexa 2 la Convenția de la Chicago;</p> <p>e) zborurile care se încheie pe aerodromul de unde a decolat aeronava și în timpul cărora nu au avut loc aterizări intermediare;</p> <p>f) zborurile de instruire efectuate exclusiv în scopul obținerii unei licențe sau a unei calificări, în cazul personalului navigant de conducere, dacă acest lucru este dovedit printr-o indicație corespunzătoare în planul de zbor, cu condiția ca scopul zborului să nu fie transportul de pasageri și/sau de marfă ori poziționarea sau transportul aeronavei;</p> <p>g) zboruri efectuate exclusiv în scopul cercetării științifice sau în scopul verificării, al testării ori al certificării aeronavei sau a echipamentului de bord ori de sol;</p> <p>h) zborurile efectuate de aeronave cu o masă maximă certificată la decolare mai mică de 5700 kg;</p> <p>i) zborurile efectuate în cadrul obligațiilor de serviciu public impuse, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2.408/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind accesul</p>	Dioxid de carbon

Activități	Emisii de gaze cu efect de seră
<p>operatorilor de transport aerian comunitari la rutele aeriene intracomunitare, pe rutele din regiunile ultraperiferice, astfel cum sunt menționate la art. 299 alin. (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, sau pe rutele unde capacitatea de transport aerian nu depășește 30.000 de locuri pe an; și</p> <p>j) zborurile care, cu excepția acestei litere, s-ar încadra în această activitate, efectuate de un operator de transport aerian comercial care efectuează fie mai puțin de 243 de zboruri pe perioadă, timp de 3 perioade consecutive de câte 4 luni, fie zboruri al căror total de emisii anuale este mai scăzut de 10.000 tone pe an.</p> <p>Zborurile efectuate exclusiv pentru transportul, în misiuni oficiale, al unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, al șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor unui stat membru, aflați în misiune oficială, nu pot fi excluse în temeiul prezentei litere.</p>	

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 780/2006)

PRINCIPIILE

privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră

PARTEA A

Monitorizarea și raportarea emisiilor din instalațiile staționare

(1) Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Monitorizarea emisiilor trebuie să se efectueze pe baza calculului sau pe baza măsurătorilor.

(2) Calcularea

Calcularea emisiilor se face utilizându-se următoarea formulă:

datele privind activitatea x factorul de emisie x factorul de oxidare

Datele privind activitatea (combustibilul folosit, volumul producției etc.) trebuie să fie monitorizate pe baza datelor furnizate sau pe baza măsurătorilor.

Trebuie să se utilizeze factorii de emisie acceptați. Factorii de emisie specifici pentru activități specifice sunt acceptați pentru toate tipurile de combustibili. Factorii inițiali de emisie sunt acceptați pentru toate tipurile de combustibili, cu excepția combustibililor necomerciali (combustibili alternativi proveniți din deșeuri, precum anvelopele și gazele provenite din procese industriale). Se vor elabora factori inițiali de emisie specifici pentru cărbune și factori de emisie specifici Uniunii Europene sau fiecărui producător național pentru gazele naturale. Factorii inițiali de emisie IPCC (Grupul interguvernamental privind schimbările climatice) sunt acceptați pentru produsele de rafinare. Factorul de emisie pentru biomasă este egal cu zero.

Dacă factorul de emisie nu ține cont că o parte din carbon nu se oxidează, atunci trebuie să se folosească un factor de oxidare suplimentar. Dacă factorii de emisie specifici pentru activități au fost calculați și s-a luat deja în considerare procesul de oxidare, factorul de oxidare nu se mai aplică.

Vor fi utilizați factorii implicați de oxidare elaborați conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, în afară de cazul în care operatorul poate demonstra că factorii de emisie specifici pentru activități sunt determinați cu mai multă acuratețe.

Pentru fiecare activitate, instalație și pentru fiecare combustibil trebuie să se efectueze un calcul separat.

(3) Măsurarea emisiilor

Pentru măsurarea emisiilor trebuie să se folosească metodele standard sau acceptate și care trebuie să fie coroborate cu un calcul al emisiilor.

(4) Monitorizarea emisiilor pentru alte gaze cu efect de seră

Trebuie să fie folosite metodele standard sau acceptate.

(5) Raportarea emisiilor

Fiecare operator trebuie să includă următoarele informații în raportul privind instalația:

A. Date de identificare a instalației, cuprinzând:

a) numele instalației;

b) adresa, inclusiv codul poștal și țara;

c) tipul și numărul activităților prevăzute în anexa nr. 1, desfășurate în cadrul instalației; adresa, telefonul, faxul, e-mailul și datele persoanei de contact; și

d) numele titularului instalației și numele societății-mamă.

B. Pentru fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1, desfășurată pe amplasamentul pentru care se calculează emisiile, trebuie incluse:

a) date privind activitatea;

b) factori de emisie;

c) factori de oxidare;

d) emisii totale; și

e) incertitudinea.

C. Pentru fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1, desfășurată pe amplasamentul pentru care sunt măsurate emisiile, trebuie incluse:

a) emisii totale;

b) informații privind credibilitatea metodelor de măsurare; și

c) incertitudinea.

D. Pentru emisiile rezultate din procesul de ardere, raportul trebuie să includă, de asemenea, factorul de oxidare, în afara cazului în care oxidarea a fost luată deja în considerare la fundamentarea factorului de emisie specific.

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia măsurile necesare coordonării cerințelor de raportare cu celelalte cerințe de raportare deja existente, pentru a ușura operatorilor sarcina raportării.

PARTEA B

Monitorizarea și raportarea emisiilor provenite din activități de aviație

Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Emisiile sunt monitorizate prin calcul. Calcularea emisiilor se realizează după formula:

consum de combustibil x factor de emisie

Consumul de combustibil include combustibilul consumat de unitatea auxiliară de putere. Consumul real de combustibil pentru fiecare zbor este folosit ori de câte ori este posibil și se calculează după formula:

cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării cu combustibil pentru zborul respectiv — cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării pentru zborul următor ± cantitatea de combustibil alimentat pentru zborul următor.

Dacă datele reale privind consumul de combustibil nu sunt disponibile, se folosește o metodă standard, pe niveluri de abordare, pentru a estima datele privind consumul de combustibil pe baza celor mai bune informații disponibile.

Se folosesc factorii standard de emisie din liniile directoare IPCC pentru inventariere din 2006 sau actualizările ulterioare ale respectivelor linii directoare, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici activității, determinați de laboratoare acreditate independente care folosesc metode analitice

acceptate, sunt mai exacte. Factorul de emisie pentru biomasă este zero.

Pentru fiecare zbor și combustibil se efectuează un calcul separat.

Raportarea emisiilor

Fiecare operator de aeronave include în raportul prezentat în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (12) din hotărâre următoarele informații:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

— numele operatorului de aeronave;

— statul membru de administrare;

— adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din România;

— numerele de înmatriculare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în perioada de raportare, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavelor;

— numărul și autoritatea emitentă ale certificatului de operator aerian și ale licenței de operare pe baza cărora operatorul de aeronave desfășoară activitățile de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;

— adresa, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail-ul unei persoane de contact; și

— numele proprietarului aeronavei.

B. Pentru fiecare tip de combustibil pentru care se calculează emisiile trebuie incluse:

— consumul de combustibil;

— factorul de emisie;

— emisiile cumulate totale, provenite de la toate zborurile efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;

— emisii cumulate provenite de la:

— toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei, care au plecat de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și care au sosit pe un aerodrom situat pe teritoriul aceluiași stat membru;

— toate celelalte zboruri efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei;

— emisiile cumulate provenite de la toate zborurile efectuate în perioada de raportare, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei, și care:

— au plecat din fiecare stat membru; și

— au sosit în fiecare stat membru dintr-o țară terță;

— incertitudinea.

Monitorizarea datelor tonă-kilometru conform art. 14² și 15 din hotărâre.

Pentru cererile de alocare a cotelor în conformitate cu art. 14² alin. (1) sau cu art. 15 alin. (5) din hotărâre, valoarea activităților de aviație se calculează în tone-kilometri, după următoarea formulă:

tone-kilometri = distanța x sarcina utilă,

unde:

distanță înseamnă distanța ortodromică dintre aerodromul de plecare și cel de sosire plus un factor suplimentar fix de 95 km; și

sarcină utilă înseamnă masa totală a mărfurilor, a poștei și a pasagerilor transportați.

Pentru calculul sarcinii utile:

— numărul de pasageri este numărul de persoane aflate la bord, cu excepția membrilor echipajului;

— un operator de aeronave poate opta să aplice fie masa reală, fie masa standard a pasagerilor și a bagajelor de cală înregistrate în documentația privind masa și centrul pentru zborurile relevante sau o valoare standard de 100 kg pentru fiecare pasager și bagajul său de cală.

Raportarea datelor tonă-kilometru conform art. 14² și 15 din hotărâre.

Fiecare operator de aeronave introduce următoarele informații în solicitarea pe care o depune conform art. 14² alin. (1) sau art. 15 alin. (5) din hotărâre:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

— numele operatorului de aeronave;

— statul membru de administrare;

— adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din România;

— numerele de înmatriculare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, pe parcursul anului din solicitare, pentru care este operatorul aeronavei;

— numărul și autoritatea emitentă ale certificatului de operator aerian și ale licenței de operare pe baza cărora operatorul de aeronave desfășoară activități de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operator de aeronave;

— adresa, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail-ul unei persoane de contact; și

— numele proprietarului aeronavei.

B. Date tonă-kilometru:

— numărul de zboruri pe perechi de aerodromuri;

— numărul de pasageri-kilometru pe perechi de aerodromuri;

— numărul de tone-kilometru pe perechi de aerodromuri;

— metoda aleasă pentru calculul masei pasagerilor și al bagajelor de cală;

— numărul total de tone-kilometru pentru toate zborurile efectuate în cursul anului de raportare și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1, pentru care este operatorul aeronavei.

ANEXA Nr. 3

(Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 780/2006)

CRITERIILE PRIVIND VERIFICAREA

PARTEA A

Verificarea emisiilor provenite din instalațiile staționare

(1) Principii generale

1. Emisiile generate de fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1 la hotărâre trebuie să fie supuse verificării.

2. Procesul de verificare trebuie să includă observațiile privind raportul prevăzut la art. 21 alin. (2) din hotărâre și monitorizarea emisiilor efectuată în cursul anului precedent. Trebuie specificate siguranța, credibilitatea și acuratețea

sistemelor de monitorizare și a datelor și informațiilor raportate privind emisiile, în special:

a) date raportate privind activitatea, măsurările și calculele asociate;

b) alegerea și utilizarea factorilor de emisie;

c) calculele care conduc la determinarea tuturor emisiilor;

d) acuratețea alegerii și utilizării metodelor de măsurare, dacă se folosește măsurarea.

3. Emisiile de gaze cu efect de seră raportate pot fi validate numai dacă datele și informațiile sunt sigure și credibile,

permițând determinarea emisiilor cu un grad înalt de precizie. Un grad înalt de precizie este atins atunci când operatorul demonstrează că:

- a) datele raportate sunt concludente;
- b) colectarea datelor s-a efectuat potrivit standardelor științifice aplicabile; și
- c) înregistrările importante privind instalația sunt complete și concludente.

4. Verificatorul trebuie să aibă acces la toate amplasamentele și informațiile ce fac obiectul verificării.

5. Verificatorul trebuie să ia în considerare dacă instalația este înregistrată potrivit Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 50/2004 privind stabilirea procedurii de organizare și coordonare a schemelor de management de mediu și audit (EMAS) în vederea participării voluntare a organizațiilor la aceste scheme, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Metodologia

Analiza strategică

6. Verificarea trebuie să se bazeze pe o analiză strategică a tuturor activităților desfășurate în cadrul instalației. Aceasta impune ca verificatorul să aibă o vedere de ansamblu asupra tuturor activităților și semnificației acestora privind emisiile.

Analiza procesului

7. În cazul în care este necesar, verificarea informațiilor transmise trebuie desfășurată la locul amplasamentului instalației. Verificatorul trebuie să determine prin sondaje dacă datele și informațiile raportate sunt corecte.

Analiza de risc

8. Verificatorul va evalua toate sursele de emisii din instalație privind credibilitatea datelor fiecărei surse care contribuie la emisiile totale ale instalației.

9. Pe baza acestei analize, verificatorul trebuie să identifice, în mod explicit, sursele pentru care determinarea emisiilor prezintă un risc înalt de eroare, precum și alte aspecte privind procedura de monitorizare și raportare, care pot contribui la apariția erorilor în determinarea emisiilor totale. Aceasta implică, în special, alegerea factorilor de emisie și a calculului necesare pentru a determina nivelul emisiilor generate de surse individuale. O atenție deosebită trebuie acordată acelor surse pentru care determinarea emisiilor prezintă un risc înalt de eroare și aspectelor privind procedura de monitorizare, prevăzute la pct. 1—5.

10. Verificatorul trebuie să ia în considerare toate metodele de control efectiv al riscului, aplicate de către operator în scopul minimizării gradului de incertitudine.

Raportul de validare

11. Verificatorul trebuie să întocmească un raport privind procesul de validare, menționând dacă raportul realizat de operator potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (2) din hotărâre este satisfăcător. Raportul verificatorului trebuie să precizeze toate aspectele relevante privind activitatea de verificare. Raportul operatorului, întocmit potrivit dispozițiilor art. 21 alin. (2) din hotărâre, este declarat satisfăcător dacă verificatorul validează că emisiile totale sunt declarate corect.

Cerințe minime privind competențele verificatorului

12. Verificatorul trebuie să fie independent de operator, să își îndeplinească atribuțiile cu obiectivitate și profesionalism și să cunoască:

- a) prevederile prezentei hotărâri, precum și standardele și ghidurile europene;
- b) cerințele legislative, de reglementare și administrative relevante precum activitatea supusă verificării; și
- c) procedurile de obținere a tuturor informațiilor privind fiecare sursă de emisii din instalație, în special cu privire la colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.

PARTEA B

Verificarea emisiilor provenite din activități de aviație

13. Principiile generale și metodologia stabilite în prezenta anexă se aplică verificării rapoartelor de emisii provenite de la zborurile care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1.

În acest sens:

a) la pct. 3, trimiterea la operator se interpretează și ca trimitere la un operator de aeronave, iar la lit. (c) a respectivului punct, trimiterea la instalație se interpretează și ca trimitere la aeronava utilizată la efectuarea activităților de aviație care fac obiectul raportului de monitorizare privind emisiile;

b) la pct. 5, trimiterea la instalație se interpretează și ca trimitere la operatorul de aeronave;

c) la pct. 6, trimiterea la activitățile desfășurate în instalație se interpretează și ca trimitere la activitățile de aviație care fac obiectul raportului, întreprinse de operatorul de aeronave;

d) la pct. 7, trimiterea la amplasamentul instalației se interpretează și ca trimitere la locațiile folosite de operatorul de aeronave pentru a efectua activitățile de aviație care fac obiectul raportului de monitorizare privind emisiile;

e) la pct. 8 și 9, trimiterea la sursele de emisii din instalație se interpretează și ca trimitere la aeronava de care răspunde operatorul de aeronave;

f) la pct. 10 și 12, trimiterea la operator se interpretează ca trimitere la un operator de aeronave.

Dispoziții suplimentare privind verificarea rapoartelor de emisie din sectorul aviației

14. Verificatorul se asigură în special că:

a) s-au luat în considerare toate zborurile care intră sub incidența unei activități de aviație enumerate în anexa nr. 1 la hotărâre. În îndeplinirea acestei sarcini, verificatorul utilizează datele privind orarul și alte date privind traficul operatorului de aeronave, inclusiv alte date de trafic ale operatorului de aeronave provenite de la Eurocontrol la cererea respectivului operator;

b) există o coerență per ansamblu a datelor între consumul cumulativ de combustibil și datele privind combustibilul achiziționat sau furnizat prin altă metodă pentru aeronava care efectuează activitatea de aviație.

Dispoziții suplimentare privind verificarea datelor tonă-kilometru transmise în sensul art. 14² și 15 din hotărâre.

15. Principiile generale și metodologia de verificare a rapoartelor privind emisiile de gaze cu efect de seră, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (12) din hotărâre, menționate în prezenta anexă, se aplică în mod corespunzător și pentru verificarea datelor tonă-kilometru din aviație.

16. Verificatorul se asigură în mod special că, în solicitarea operatorului în cauză, depusă în conformitate cu art. 14² alin. (1) și art. 15 alin. (5) din hotărâre, au fost luate în considerare numai zborurile efectiv efectuate și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa nr. 1 de care este responsabil operatorul de aeronave. În îndeplinirea acestei sarcini, verificatorul utilizează datele privind traficul operatorului de aeronave, inclusiv datele de trafic ale operatorului de aeronave provenite de la Eurocontrol la cererea respectivului operator. De asemenea, verificatorul se asigură că sarcina utilă raportată de operatorul de aeronave corespunde înregistrărilor privind sarcinile utile păstrate de operatorul în cauză în scopul asigurării siguranței zborului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

privind aprobarea Normei sanitare veterinare pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.066 din 29 aprilie 2010, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2010 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 83/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acțiunilor privind identificarea și înregistrarea porcinelor, ovinelor și caprinelor, precum și a Programului acțiunilor privind identificarea și înregistrarea bovinelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 13 noiembrie 2008, se abrogă.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

Marian Zlotea

București, 29 aprilie 2010.

Nr. 40.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 390 din 29 aprilie 2010

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 451 din 29 aprilie 2010

O R D I N

privind modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate în anul 2010, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 264/407/2010

Văzând Referatul de aprobare nr. 4.193/2010 al Serviciului pentru programe de sănătate din cadrul Ministerului Sănătății și nr. 281/2010 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere prevederile art. 48 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 261/2010 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anul 2010,

în temeiul art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate în anul 2010, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 264/407/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 și 205 bis din 1 aprilie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La secțiunea A, capitolul III, la „III. Programele naționale de sănătate privind bolile netransmisibile”, punctul 5, subpunctul 5.1 „Subprogramul de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană”, titlul „Unități care derulează subprogramul”, literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) Institutul Clinic Fundeni, București — Centrul de Hematologie și Transplant Medular, Laboratorul de diagnostic, biologie moleculară, imunologie HLA și virusologie;

.....
e) Institutul Clinic de Boli Digestive și Transplant Hepatic Fundeni, București — Centrul de Chirurgie Generală și Transplant Hepatic, Clinica ATI;”.

2. La secțiunea A, capitolul III, la „III. Programele naționale de sănătate privind bolile netransmisibile”, punctul 6, subpunctul 6.2 „Subprogramul de radiologie intervențională”, titlul „Unități care derulează subprogramul”, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) Institutul de Boli Cardiovasculare Timișoara (activitățile: 1, 4).”

3. La secțiunea A, capitolul III, la „V. Programul național de sănătate a femeii și copilului”, punctul 2, subpunctul 2.6 „Prevenirea complicațiilor, prin diagnostic precoce tratament medicamentos specific și recuperare neuropsihomotorie a următoarelor afecțiuni: epilepsia, paralizile cerebrale, întârzierile neuropsihomotorii de cauze multifactoriale”, titlul „Unități care derulează intervenția”, după litera m) se introduc două noi litere, literele n) și o), cu următorul cuprins:

„n) Sanatoriul Balneoclimateric de Copii Bușteni;
o) Spitalul Clinic de Recuperare Iași.”

4. La secțiunea B, capitolul II, articolul 20, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Până la finalizarea procedurii de achiziție publică la nivel național prin semnarea contractelor cu ofertanții desemnați câștigători, medicamentele, materialele sanitare, dispozitivele medicale și altele asemenea, care se acordă pe perioada spitalizării bolnavilor incluși în programele naționale de sănătate prevăzute la alin. (1), precum și cele care se acordă pentru tratamentul în ambulatoriu al bolnavilor incluși în programele naționale de sănătate prevăzute la alin. (1) lit. a) și e) se achiziționează de unitățile sanitare cu paturi prin care se derulează programul, cu respectarea legislației în domeniul achiziției publice, la un preț care nu poate depăși prețul de decontare aprobat prin ordin al ministrului sănătății, în condițiile legii.

(3) Până la finalizarea procedurii de achiziție publică la nivel național prin semnarea contractelor cu ofertanții desemnați câștigători, medicamentele necesare pentru tratamentul pacienților cu tuberculoză multidrog rezistentă care se importă cu avizul Ministerului Sănătății se achiziționează de către Institutul de Pneumoftiziologie «Prof. Dr. Marius Nasta», care asigură și distribuția acestora către spitalele/secțiile de pneumoftiziologie.”

5. La secțiunea B, capitolul VIII, la „I. Programe naționale de sănătate cu scop curativ”, punctul 1, subpunctul 1.2 „Subprogramul de tratament al bolnavilor cu tuberculoză”, titlul „Indicatori de evaluare” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Indicatori de evaluare:

1) indicatori fizici:

a) numărul de bolnavi de tuberculoză tratați: 42.897;

b) numărul de bolnavi de tuberculoză MDR tratați cu medicamentele antituberculoase care se importă cu avizul Ministerului Sănătății: 100;

2) indicatori de eficiență:

a) cost mediu/bolnav de tuberculoză tratat/an: 349,67 lei;

b) cost mediu/bolnav de tuberculoză MDR tratat cu medicamentele antituberculoase care se importă cu avizul Ministerului Sănătății/an: 7.580 lei.”

6. La secțiunea B, capitolul VIII, la „I. Programe naționale de sănătate cu scop curativ”, punctul 4, subpunctul 4.2 „Subprogramul de tratament al surdității prin proteze auditive implantabile”, titlul „Unități care derulează subprogramul” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Unități care derulează subprogramul:

- a) Institutul de Fonoaudiologie și Chirurgie Funcțională O.R.L. «Prof. dr. Dorin Hociotă»;
- b) Spitalul Clinic Colțea București;
- c) Spitalul Clinic Municipal Timișoara;
- d) Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca;
- e) Spitalul Clinic de Recuperare Iași;
- f) Spitalul Clinic Județean de Urgență Târgu Mureș;
- g) Spitalul Clinic Județean de Urgență «Sf. Spiridon» Iași;
- h) Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «M. Curie».

7. La secțiunea B, capitolul VIII, la „I. Programe naționale de sănătate cu scop curativ”, punctul 6, subpunctul 6.1 „Subprogramul de tratament al bolilor rare”, titlul „Unități care derulează subprogramul”, după punctul 11) se introduce un nou punct, punctul 12), cu următorul cuprins:

„12) Hipertensiune arterială pulmonară:

- a) pentru copii:
 - a 1) Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare și Transplant Târgu Mureș;
 - a 2) Institutul Inimii de Urgență pentru Boli Cardiovasculare e «Nicolae Stăncioiu» Cluj-Napoca;
 - a 3) Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «Louis Țurcanu» Timișoara;
 - a 4) Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare «Prof. dr. C.C. Iliescu» București;
- b) pentru adulți:
 - b 1) Institutul de Pneumoftiziologie «Prof. Dr. Marius Nasta» București;
 - b 2) Institutul de Urgență pentru Boli Cardiovasculare «Prof. Dr. C.C. Iliescu»;
 - b 3) Spitalul Clinic de Pneumologie Iași;
 - b 4) Spitalul de Boli Infecțioase și Pneumologie «Victor Babeș» Timișoara;
 - b 5) Institutul Inimii de Urgență pentru Boli Cardiovasculare «Nicolae Stăncioiu» Cluj-Napoca.

8. La secțiunea B, capitolul VIII, la „I. Programe naționale de sănătate în scop curativ”, punctul 6, subpunctul 6.2 „Subprogramul de tratament al sepsisului sever”, titlul „Unități care derulează subprogramul”, litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l) Institutul Clinic de Boli Digestive și Transplant Hepatic Fundeni;”.

9. La secțiunea B, capitolul VIII, la „I. Programe naționale de sănătate cu scop curativ”, punctul 8 „Programul național de ortopedie”, titlul „Unități care derulează programul”, punctele 2 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. Tratamentul bolnavilor cu pierderi osoase importante epifizo-metafizare de cauză tumorală sau netumorală prin endoprotezare articulară tumorală:

- a) Spitalul Clinic de Ortopedie-Traumatologie și TBC Osteoarticular «Foișor» București;
- b) Spitalul Clinic de Urgență pentru copii «M. S. Curie» București;
- c) Spitalul Clinic de Urgență Copii «Grigore Alexandrescu» București;

d) Spitalul Clinic de Urgență «Prof. dr. Octavian Fodor» — Cluj-Napoca;

e) Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «Louis Țurcanu» Timișoara;

f) Spitalul Clinic Județean Mureș.

3. Tratamentul prin implant segmentar de coloană:

a) Spitalul Clinic de Ortopedie-Traumatologie și TBC Osteoarticular «Foișor» București;

b) Spitalul Clinic Colentina;

c) Spitalul Universitar de Urgență București;

d) Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «Grigore Alexandrescu» București;

e) Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «M. S. Curie» București;

f) Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca;

g) Spitalul Clinic de Urgență «Bagdasar-Arseni» București;

h) Spitalul Clinic de Recuperare Iași;

i) Spitalul Clinic Județean de Urgență Timișoara;

j) Spitalul Clinic de Urgență «Sf. Pantelimon» București;

k) Spitalul Clinic Județean de Urgență Târgu Mureș;

l) Spitalul Clinic de Urgență «Prof. dr. Octavian Fodor» — Cluj-Napoca;

m) Spitalul Clinic de Copii «Sf. Maria» Iași.”

10. La secțiunea B, capitolul VIII, la „I. Programe naționale de sănătate cu scop curativ”, punctul 10 „Programul național de suplere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică”, titlul „Indicatori de evaluare”, subtitlul 1) „indicatori fizici” se modifică și va avea următorul cuprins:

„1) indicatori fizici:

a) numărul total de bolnavi tratați prin dializă: 8.859, din care:

a 1) 7.629 prin hemodializă, din care:

— hemodializă convențională: 7.350;

— hemodiafiltrare intermitentă on-line: 279;

a 2) 1.230 prin dializă peritoneală, din care:

— dializă peritoneală continuă: 1.190

— dializă peritoneală automată: 40”.

11. La anexa nr. 3 „Contract pentru finanțarea programelor/subprogramelor din cadrul programului național cu scop curativ în anul 2010”, articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Casa de asigurări de sănătate analizează indicatorii prezentați prin decont, gradul și modul de utilizare a fondurilor puse la dispoziție anterior, precum și stocurile cantitativ-valorice, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la primire.

Decontarea contravalorii facturii prezentate în copie de unitatea sanitară pentru medicamentele și/sau materialele sanitare specifice achiziționate, în condițiile legii, se realizează lunar în limita sumei prevăzute în contract și a fondurilor disponibile cu această destinație, până la data de a lunii următoare celei pentru care s-a efectuat raportarea.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, direcțiile de sănătate publică, casele de asigurări de sănătate, furnizorii de servicii medicale, farmaciile cu circuit deschis care derulează programe de sănătate, precum și instituțiile publice nominalizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Cseke Attila

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Nicolae Lucian Duță

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților
naționale și a candidaților independenți participanți
la alegerile parțiale din 18 aprilie 2010 care au depus raportul
detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38
alin. (1¹) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității
partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările
și completările ulterioare, pentru alegerile locale parțiale
desfășurate conform Hotărârii Guvernului nr. 164/2010
privind stabilirea datei alegerilor locale parțiale pentru
alegera primarului municipiului Râmnicu Vâlcea,
județul Vâlcea**

Județul Vâlcea, municipiul Vâlcea:

- Partidul Democrat Liberal;
- Partidul Național Liberal;
- Partidul Ecologist Român;
- Partidul Popular și al Protecției Sociale;
- Forța Civică.

București, 29 aprilie 2010.

Nr. 5.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

